

tion er afgiften lagt på elektricitet, hvorimod der ingen afgift er på brændslet.

For de centrale kraftvarmeværker er energiafgifterne administreret således, at kun ca. 40 pct. af varmeproduktionen i gennemsnit er afgiftsbelagt.⁴⁾ Dette har været medvirkende til den hurtige og omfangsrige udbygning af de store kraftvarmeområder.

Naturgas er ikke afgiftsbelagt, men prisen følger olieprisen henholdsvis med og uden afgift afhængigt af energiproduktionen. For decentral kraftvarme med naturgas opereres der derfor også med to naturgaspriser, en lavere pris for den del af gassen, der henregnes til elproduktionen, og en højere pris for den del, der henregnes til varmeproduktion.

Elværkerne og naturgasselskaberne har indgået en aftale om prisen for naturgas til decentral kraftvarme.⁵⁾ Denne aftale følges også ved afregning af naturgas til decentrale kraftvarmeværker uden for elværkernes område.

Aftalen om naturgaspriser indebærer, at fordelingen mellem naturgas til el- og varmeproduktion afgøres ud fra værkets varmeleverance, hvilket er diskriminerende i forhold til de centrale kraftvarmeværker, idet en betydelig større del af brændslet afregnes til den høje pris. Desuden har det den uheldige virkning, at værket »straffes« for en særlig god brændselsudnyttelse.

Det sidste forhold fremgår af en henvendelse af 24. juni 1988 fra Dronninglund Fjernvarmeværk til Monopoltilsynet. Ved omlægning til decentral kraftvarme har værket overvejet en ekstra udnyttelse af spildvarme, hvilket giver en bedre brændselsudnyttelse. Afregningsformen medfører imidlertid, at den bedre brændselsudnyttelse »straffes« med en ekstrapris på samme gasmængde på ca. 400.000 kr./år som følge af, at en større del af brændslet henregnes til varmeproduktionen.

Den gunstige afgiftsberegning for centrale kraftvarmeværker kan ses som en belønning for god brændselsudnyttelse, og denne belønning har som tidligere omtalt haft betydelig indflydelse på udbygningen med kraftvarme. Det vil være hensigtsmæssigt med en tilsvarende belønning til decentral kraftvarme, idet denne giver endnu bedre brændselsudnyttelse. En afregningsform, der tager højde for dette, kunne f.eks. baseres på elproduktionen således, at brændsel svarende til elproduktionen plus 70 pct. afregnes til den lave naturgaspris. Dette ville ligestille decentral og central kraftvarme med hensyn til brændselsfordeling og samtidig fjerne den nuværende prisaftales negative virkninger.

ad 2

Elproduktion fra decentral kraftvarme afregnes til for lav en pris. Dette bekræftes på flere måder. Elværkernes beregning af prisen på el er baseret på en gennemsnitlig årlig driftstid for et grundlastværk på 5.500 timer. Erfaringer både herhjemme og i Tyskland og Holland viser, at den faktiske driftstid er betydelig større for decentrale naturgasværker, og dermed bliver den gennemsnitlige kWh-pris mindre end forudsat. På den anden side er der en tendens til, at nogle naturgasværker i kraft af afregningsreglerne kun kører i spids- og højlasttider. Sidstnævnte taler for en prisafregning ud fra et elspidslastværk, og denne pris vil være betydelig højere end den nuværende spidslastbetaling.

Tendensen til at anvende naturgasfyrede kraftvarmeanlæg som høj- og spidslastanlæg er positiv. Der ved producerer disse anlæg en større mængde el på de tidspunkter, som er afgørende for, hvornår der skal udbygges med nye store værker, men samme forhold medfører, at investeringen pr. produceret kWh bliver betydelig større, og det belønnes ikke tilstrækkeligt med de nuværende afregningspriser. Det medfører endvidere, at mange miljøvenlige værker står stille hovedparten af årets timer, mens mere forurenende værker holdes i drift.

En ændring af afregningspriserne kunne enten være en prisforhøjelse eller en udvidelse af høj- og spidslastperioderne specielt om vinteren – som fremført af Industrirådet. Den store variation, der er på forsyningsselskabernes høj- og spidslastperioder, indicerer en stor usikkerhed på dette område, og denne usikkerhed bør ikke skade en miljøvenlig og samfundsøkonomisk gunstig løsning.

Henvisninger:

- 1) Nordvestjydsk Folkecenter for Vedvarende Energi: »Decentral kraftvarme. Miljø- og ressourcenaspekter«. 22. november 1988.
- 2) Sigurd Lauge Pedersen: »Decentrale kraftvarmeværker og vindkraft i Østdanmark«. September 1987.
- 3) Henrik Lund: »Alternativer til Limfjordsværket«. Indlæg ved høring. 16. november 1987.
- 4) Henrik Lund: »Skæve energiafgifter«. Energi og Planlægning 3. 1987.
- 5) »Rammeaftale mellem elværkerne og naturgasselskaberne«. 6. november 1987.